

større Landejendomme. Løntegningen er rigtig, men der er stet det mærkelige, at disse Forordninger ved administrative Bestemmelser uden videre ere satte ud af Kraft. Vi have Cirkulærer fra Ministeriet af 1862, 1865 og 1872, tror jeg senere, som i Virkeligheden sætte disse Forordninger af 1815 og 1819 ud af Kraft. I Virkeligheden er det nu kommet dertil, at medens der ganske vist endnu anerkendes visse Hovedregler for Udfykning og Sammenlægning af Jorder her i Landet, saa er det ad praktisk Vej kommet dertil, at der ikke anerkendes nogen eneste endelig gældende Regel, som ikke kan fraviges gennem Bevilling. Jeg ved meget vel, at saadanne Bevillinger kunne være mere eller mindre vanskelige at opnaa, men som sagt nogen afgjort gældende Lov eksisterer ikke her. Jeg skal ikke paa nogen Maade tillade mig at stiftes en saadan Lovgivning, som jo maatte tage overmaade mange Hensyn til alle Sider. Den kan kun fremkomme gennem en gennemgaaende saakyndig Forberedelse, og det er det, dette Forslag gaar ud paa, at der altsaa skal nedlægges en blanded Kommissiøn, sammensat med en Tredjedel valgt af Indenrigsministeren — idet jeg gaar ud fra, at Indenrigsministeren derom forhandler med Landbrugets Repræsentanter — en Tredjedel valgt af Folketinget og en Tredjedel valgt af Landstinget, en Kommissiøn, som jeg ønsker at give en ret stor Myndighed til at kunne gennemføre denne Opgave paa den bedst mulige Maade. Jeg maa føje til, at over for den Indvending, som altid vil gøres mod ethvert Forslag, om at lade en Sag behandle gennem en Kommissiøn, nemlig, den, at saa hviler det foreløbigt, og saa vil der gaa en kortere eller længere Aarrække, inden der praktisk kan gøres noget ved Sagen, vil jeg kun gøre opmærksom paa, at Forslaget indeholder en Bestemmelse om, at det ogsaa er denne Kommissiøns Opgave at gøre Indstilling om saadanne Foranstaltninger, der egne sig til midlertidig at gennemføres for Øjemedets Fremme, og jeg er temmelig overbevist om, at en saadan Kommissiøn, naar den tager fat paa sit Arbejde, let vil finde, hvad der egner sig til straks at gennemføres, og hvad der maa vente, til den samlede Plan foreligger. Endelig er der — og det er jo naturligt — fremsat Ønske om at optage Arbejdet for Gennemførelsen af en almindelig Toldrevision. Jeg skal straks gøre opmærksom paa, at en Sag som denne er af en saa omfattende Natur, at den jo ikke faaledes, er at løbe til i Løbet af nogle Dage eller af kortere Tid. Der er jo heller ingen Tvivl om, at en Toldreform nu i

flere Punkter maatte hvile paa ny Synspunkter i Sammenligning med dem, der tidligere have været gjort gældende. Men naar Kravet derom fremsættes, saa opfatter jeg dette Ønske som i første Række rettet til Regeringen. Thi det er jo klart nok, at Initiativet i denne Sag maa nærmest ønskes benyttet fra Regeringens Side, som jo har alle Midler i den Henseende til Raadighed. Derjom et saadant Initiativ ikke benyttes, skal jeg her indskrænke mig til at udtale, at man naturligtvis fra vor Side maa forbeholde sig en nærmere Overvejelse af, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang, og ad hvilken Vej Arbejdet paa denne Sag kunde genoptages. Jeg skal hermed slutte Anbefalingen af de foreliggende Lovforslag og kun anbefale dette — jeg kan gerne sige: samlede Program til Rigsdagens og Regeringens bedste Velvilje. Naar jeg gør det, er det i Tillid til, at den almindelige offentlige Mening vil erkende, at de Forordninger, der ere opstillede fra de saakaldte Agrarers Side — det er jo nu en Gang et Ord, der er blevet Betegnelsen for denne Bevægelse, og jeg benytter det derfor ogsaa — ikke kunne siges at gaa ud over, hvad der med Rimelighed kan ventes, og navnlig ikke gaar ud over saadanne Krav, der vel kunne siges at svare til hele Samfundets Tarv, og jeg skal navnlig gøre opmærksom paa, at det Kendemærke, som for mig vilde være det bestemmende for fuld Tilslutning til Bevægelsen, vil være dette, om den er stærk nok til at modstaa den Fristelse, som ligger saa nær, at paalægge Byrder paa Livsfornødenheder. Denne Fristelse er jo bitterlig fuldt ud bestaaet, og ved dette Vidnesbyrd givet, tror jeg, at Bevægelsen har Krav paa at mødes med Tilslutning og Velvilje fra hele Samfundets Side.

Formanden (Høgsbro): Jeg giver dernæst, ligeledes uden for Dagsordenen, Ordet til Finansministeren, for at han kan fremsætte de i Begyndelsen af Mødet anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Østrup): Jeg tillader mig først at fremsætte for det ærede Ting et Forslag til Lov om Forandringer i og Tillæg til Lovene af 2den Juli 1880 og 30te Marts 1889 om Bønninger ved Toldvæsenet m. m. Det ærede Ting vil erindre, at der i forrige Samling forelaa et lignende Lovforslag, men af en hel Del mindre Omfang, et Forslag, som gik ud paa nogle Forandringer ved ydste Toldsteder og tillige en Forøgelse af Personellet her i København. Forslaget var